

kommunalpolitisk Nødstilstand; Venstres Krav om Forandring i Valgretsreglerne for de kommunale Valg bundet ikke i Had og Misundelse til dem, som efter den nugældende Ordning have Herredømmet i Kommunerne; det former sig ikke som en Anklage mod de nuværende kommunale Raad. De kunne tage fejl her og der, og de Raad, som fremstaa paa det nye Grundlag, kunne ogsaa komme til at gøre det, saa vist som Retssind og Klogskab hverken staa i lige eller i omvendt Forhold til Størrelsen af Hartkornet, Indtægten eller Formuen. Men vi sige, den nuværende højstbeskattede Vælgerklasse kan handle nok saa maadeholdent og nok saa hensynsfuldt, man kan alligevel ikke ud derfra finde et Forsvar for at opretholde en Valgordning, i Kraft af hvilken $\frac{1}{5}$ af Landets Befolkning holdes nede som en lavere Kaste, som staaer under deres økonomisk bedre stillede Medborgere. Det er Venstres Stilling, og det ærede Medlem og hans Venner kunne være aldeles ubekymrede.

Maa jeg saa vende mig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe). Det ærede Medlem har nu talt to Gange og talt varmt og indtrængende angaaende Tyendeforholdene paa Herregaardene, og jeg kan give ham Tilslutning til mangt og meget af det, som han fremførte. Men jeg maa dog straks sige, at hans tilsyneladende saa varmt følte Interesse desværre gør Indtryk af i temmelig høj Grad at være parret med en Trang, endog en meget stærk Trang, til at gøre Reklame for sit Parti og sit Partis Presse. Thi — maa jeg sige det først — hvorfor ellers blande Venstrepressens Forhold ind i denne Forbindelse?

I sit første Foredrag tog det ærede Medlem med Hensyn til Forholdene paa Herregaardene sit Udgangspunkt fra Randers Venstreblads Holdning over for den „Affære“ derovre, som blev skabt, kan jeg gerne sige, af „Demokraten“ i Aarhus under Redaktør Sabroes Medvirkning. Han hentydede til, at der paa Gaarden „Thomasminde“ var daarligere Arbejdsforhold og i den Anledning toge de Affære, og han fremhævede, at Venstrepressen, som i Almindelighed er lunken og tilbageholdende, viste det ogsaa særlig ved denne Lejlighed, for saa vidt angaar Randers Venstreblads Forhold. Han siger — jeg skal senere vende tilbage til det — at vi havde stemplet det Forhold, som det drejede sig om paa „Thomasminde“, som Bagateller. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Ordet Bagateller findes ikke i

„Randers Venstreblad“ i Forbindelse med Omtalen af „Demokraten“s Indblanding i Forholdene paa „Thomasminde“.

Men det, det ærede Medlem gik ud fra, var altsaa Forholdene paa „Thomasminde“ og Randers Venstrebladens Stilling dertil. Jeg skal da oplyse for det høje Ting — det har jo den almindelige Interesse, at „Randers Venstreblad“ er taget frem som Type paa Venstreblade — at da „Demokraten“ i Aarhus havde skrevet en Række Artikler om Forholdene paa „Thomasminde“, saa lod 22 af Gaardens 24 Arbejdere i et andet Blad indrykke en offentlig Erklæring, hvori de frabade sig Hr. Redaktør Sabros Indblanding i disse Forhold. Se det var Forholdet, og saa noterede „Randers Venstreblad“ den faktiske Kendsgerning, at saaledes var det, at efter at „Demokraten“ havde skrevet en Række Artikler, var Resultatet blevet dette, at 22 af 24 Arbejdere paa „Thomasminde“ frabade sig Indblanding fra de Herrer's Side, og vi føjede til som sidste nyt paa Grundlag af et Ritzaus Telegram, at Godsejer Pontoppidan, Forvalter Ohm paa „Thomasminde“ ved Kongens Foged havde nedlagt Forbud for „Demokraten“ mod, at Bladet nu eller i Fremtiden omtaler Arbejdsforholdene paa „Thomasminde“.

Se, det var „Randers Venstreblad“s Forbrydelse. Det er det, der giver „Demokraten“s Redaktør Anledning til at fare op over for „Randers Venstreblad“. Den ene af „Demokraten“s Redaktører ringer paa „Randers Venstreblad“s Telefon og spørger, hvem der har skrevet denne Artikel. (Afbrydelse). Ja, det var lidt myndigt, men han fik det Svar tilbage, at det havde Bladets Redaktion. Men saa udfordrede Hr. Sabroe — ikke paa Kaarder — men paa Mundtøj, altsaa til en Duel paa Mundtøjet. Der skulde holdes en Række offentlige Møder omkring i den Egn, hvor Randersbladene og Aarhusbladene stode sammen, og her skulde „Randers Venstreblad“ tamps ordentlig af af de Herrer fra „Demokraten“. Den ansvarshavende Redaktør Andreasen fandt imidlertid ingen Anledning til at tage ud og mundhugges med de Herrer Socialdemokrater, og deri saa han rigtigt, men han skrev i Bladet:

„Uden i mindste Maade at ville tage Arbejdsforholdene paa „Thomasminde“ i Forsvar, kan vi dog ikke andet end udtale, at „Demokraten“s Angreb har været for lidt underbygget med Grunde.

En Malkekone, som for øvrigt er meget ilde lidt af sine Medhjælpere for